

DOI 10.26886/2414-634X.2(57)2023.5

UDC:378.016:78.071.2-051]637.015.3167

**FORMATION OF INNOVATIVE POTENTIAL OF MUSIC TEACHER IN
THE CONTEXT OF HUMANIZATION OF ART EDUCATION**

Gao lyuan

<https://orcid.org/0009-0005-4754-6152>

e-mail: 344389059@qq.com

Mykhailo Drahomanov Ukrainian State University, Kyiv, Ukraine

The article highlights the personal and activity component of the problem of forming the teacher-musician innovative potential. On the basis of the conducted research, the given topic is considered in the context of the humanistic educational paradigm. Attention is focused on the essential content, functions and directions of the personal-activity process of learning in the conditions of a higher educational institution. It turns out that this approach consists in providing the student with the widest possible opportunities to study independently, to reveal his potential, to use the acquired practical experience in various artistic situations.

Reflection is considered a personal quality, which helps to understand the results of one's activity, to adjust its trajectory, to combine results with goals. This phenomenon is a condition for the productivity of creative activity, self-improvement of the individual, and its formation goes through a number of stages.

This phenomenon is a condition for the productivity of creative activity, self-improvement of the individual, and its formation goes through a number of stages. It is noted that the professional and personal reflection of the future teacher-musician is connected with the determination of the content of his innovative potential from the point of view of solving fundamentally important issues, in particular, the preparation of the future specialist for

spiritual and creative self-realization. Methods of formation of innovative potential, methods of development of reflection in future teachers-musicians are proposed. It is convincingly proven that an integral part of the work with in the frame work of the implementation of a personal-activity approach to the formation of the innovative potential of a teacher-musician is the creative and independent work of students, the irpractical preparation for solving various pedagogical situations.

Keywords: activity, innovative potential, initiative, creativity, humanization, personal orientation, independence, reflection, experience.

Гао Юань, Особистісно-діяльнісний аспект формування інноваційного потенціалу педагога-музиканта / Український державний університет імені Михайла Драгоманова, м. Київ, Україна

У статті висвітлюється особистісно-діялісна складова проблеми формування інноваційного потенціалу педагога-музиканта. На основі проведеного дослідження означена тема розглядається в контексті гуманістичної освітньої парадигми. Акцентується увага на сутнісному змісті, функціях та напрямках особистісно-діялісного процесу навчання в умовах вищого закладу освіти. З'ясовується, що даний підхід полягає в наданні студенту максимально широких можливостей навчатися самостійно, розкривати свої потенційні можливості, використовувати набутий практичний досвід у різноманітних мистецьких ситуаціях.

Як особистісна якість розглядається рефлексія, що допомагає осмислити результати своєї діяльності, відкоригувати її траєкторію, об'єднати результати з цілями. Цей феномен є умовою продуктивності творчої діяльності, самовдосконалення особистості, айого формуванняпроходить ряд стадій. Відмічається, що професійно-особистісна рефлексія майбутнього педагога-музиканта, пов'язується з визначенням змісту його інноваційного

потенціалу з точки зору розв'язання кардинально важливих питань, зокрема, підготовки майбутнього фахівця до духовно-творчої самореалізації. Пропонуються методи формування інноваційного потенціалу, способи розвитку рефлексії у майбутніх педагогів-музикантів. Переконливо доводиться, що невід'ємною частиною роботи у межах реалізації особистісно-діяльнісного підходу до формування інноваційного потенціалу педагога-музиканта є творчо-самотійна робота студентів, їхня практична підготовка до розв'язання різноманітних педагогічних ситуацій.

Ключові слова: діяльність, інноваційний потенціал, ініціативність, креативність, гуманізація, особистісна орієнтація, самотійність, рефлексія, досвід.

Вступ. Модернізаційні процеси, що відбуваються в освіті в цілому, і в мистецькій освіті зокрема, зумовлюють потребу в організації діяльності педагога-музиканта в інноваційному режимі. Актуальність цієї проблеми визначається сучасними вимогами євроінтеграційних стандартів щодо підготовки фахівців у системі навчальних закладів вищої мистецької освіти. Інноваційний потенціал виступає в якості цементуючої ланки та необхідного елемента створення особистісної траєкторії їх фахової підготовки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У науковій літературі інноваційний потенціал особистості розглядають у своїх дослідженнях М. Белан, Ю. Власенко Г. Герасимов, Л. Ілюхіна, О. Михайлова, Т. Ким, Т. Терехова, В. Клочко, Е. Галажинський, Л. Овсянкіна та інші; інноваційну діяльності в галузі освіти висвітлюють Л. Буркова, Л. Даниленко, І. Дичківська, І. Зязюн, Н. Клокар, О. Козлова, В. Кремень, Н. Кузьміна, Ю. Максимова В. Олійник, В. Паламарчук, А. Підласий, І. Підласий, С. Сисоєва, В. Химинець та інші. До проблеми

формування інноваційного потенціалу педагога зверталися Н. Василенко, Н. Волкова, Ю. Галатюк, Н. Ільїна, Ю. Кучерява, Д. Мазоха, Н. Опанасенко, Н. Савчук, В. Сластьонін, та інші. Інноваційний особистісно орієнтований підхід до підготовки фахівців у галузі мистецької освіти знайшов відображення у працях С. Горбенка, О. Єременко, Ж.Карташової, О. Отич, Г. Падалки, О. Рудницької, Т. Турчин О. Ростовського, О. Щолокової, В. Шульгіної та ін.

Мета статті полягає в окресленні актуальності, змісту та основних напрямків особистісно-діяльнісного підходу в процесі формування інноваційного потенціалу майбутнього педагога-музиканта.

Виклад основного матеріалу. Системоутворюючим фактором процесу формування інноваційного потенціалу педагога-музиканта є гуманістична парадигма. Вона характеризується готовністю до фахового зростання, організаторськими та дослідницькими здібностями, ініціативністю, цілеспрямованістю, креативністю, наполегливістю в досягненні мети, самоорганізацією, самореалізацією, саморозвитком та саморегуляцією музично-педагогічної діяльності. Як зазначає О. Побірченко, «... інновації - це цілеспрямована реалізація того потенціалу, який міститься у творчості особистості. Специфіка інновації як діяльності породжує певний тип особистості» [16, с. 225].

Як свідчать дослідження науковців останніх років, наші висновки, найбільш ефективним шляхом зростання професійного рівня педагога-музиканта, формування його інноваційного потенціалу є особистісно орієнтований підхід, який віддзеркалює тенденції гуманізації та демократизації освіти, дає можливість реалізувати суб'єктність навчання, посилити практичну спрямованість набутих інноваційних знань, виробити нові процесуальні вміння оперування інноваційною інформацією у розв'язанні проблем педагогічної практики. Особистісний (гуманістичний) підхід у науковій літературі відноситься до напрямку в світовій науці про

людину, що визнає своїм головним предметом особистість як унікальну цілісну систему, яка являє собою «відкриту можливість» самоактуалізації, властиву тільки людині. Такий принцип передбачає створення максимально сприятливих умов для самовизначення особистості, розкриття й розвитку її здібностей, уважне ставлення до складності й неоднозначності її внутрішнього світу, турботу про здоров'я. Це органічне поєднання особистісного і колективістського, що робить суспільно-корисне особисто значущим для підростаючого покоління [11, с. 268].

Зазначимо, що в особистісно-діяльнісному аспекті гуманізація розглядається як «специфічна педагогічна діяльність, спрямована на організацію педагогічного процесу, головною метою якого є особистість та її прояви у власне «особистісних» діях – цілепокладанні, смислоутворенні, самостійності, відповідальності у виборі цінностей і вчинків, особистісному досвіді» [2, с.28]. Спираючись на думки різних авторів (І. Бех, С. Горбенко, І. Зязюн, В. Семіченко, О. Побірченкота ін.) ми вважаємо, що дієвим процес навчання і виховання є тоді, коли особистість включається в різноманітні види діяльності. У даному ракурсі діяльність слід розуміти, перш за все, як активність самовизначаючої особистості, яка переносить свої мистецько-педагогічні пріоритети у сферу внутрішнього особистісного розвитку духовних потреб, мотивів, інтересів, переконань. Саме вони стають предметом підвищення рівня фахової компетентності.

Конкретні напрями особистісно-діяльнісного підходу в різних типах навчальних закладів учені (Г. Балл, С. Гончаренко, В. Кремень та ін.) вбачають у формуванні, з одного боку, вільного, розвиненого, високоморального, творчо активного, соціально зрілого фахівця, а з іншого - в гуманістичному баченні організації навчально-пізнавальної діяльності суб'єктів навчального процесу, розробленні особистісно-

орієнтованих технологій навчання і виховання у навчальних закладах.

Аналізуючи сутнісний зміст принципів особистісно-діяльнісного навчання і виховання науковці (Н. Бібік, І. Зязюн, В. Кремень, О. Савченко та ін.) розглядають у єдності, зазначаючи, що в своїй цілісності вони виконують важливі функції:

- функція індивідуального підходу сприяє спрямуванню індивіда не тільки на здобуток знань, засобів їх здобуття, але, перш за все, на розвиток своїх потенцій, творчих здібностей як на пряму мету, без якої неможлива самоактуалізація особистості;

- гуманізації й індивідуалізації спонукають індивіда до пошуку власних шляхів перетворення з пасивного споживача інформації на активного пошукувача; створення із себе самодостатньої творчої особистості [8, с.182].

Основна ідея особистісно-діяльнісного підходу полягає в наданні студенту максимально широких можливостей навчатися самостійно, що дозволить у майбутньому оптимально адаптуватися до реальної дійсності у всій цілісності й використати на практиці набутий досвід у різноманітних соціальних ситуаціях. Він передбачає визначення організаційних форм навчальних занять, перевірки, обліку та оцінки знань, умінь учнів, формулювання критеріїв оцінювання результатів навчання, праці вчителів, та освітніх установ у цілому [10, с.243]. Принцип особистісно-діяльнісного підходу робить можливим побудову гнучких стратегій в організації та управлінні самостійною навчальною діяльністю студентів відповідно до існуючих освітніх ресурсів; диференційованого та індивідуального підходів, використання різноманітних форм, методів і засобів навчання; встановлення зворотного зв'язку; побудови ефективної суб'єкт-суб'єктної взаємодії між педагогом і студентом. Це допомагає прагнути до послідовної орієнтації педагогічного процесу на врахування особистісних якостей

майбутнього вчителя, його творчого потенціалу, надання самостійності у професійній діяльності та обумовлює становлення гуманних людських відносин між викладачем вищої педагогічної школи і студентом, який з першого дня навчання повинен проектувати свої власні дії та вчинки на позицію вчителя, як носія добра, моралі, гуманізму. В умовах вищого навчального закладу досягнення високого рівня професійних якостей майбутніх учителів можливе за умови організації навчального процесу на основі використання технологій, спрямованих на особистісно-діяльнісне, розвивальне навчання, яке ґрунтується на даних порівняльного аналізу вчителів різних рівнів [14, с. 4-10].

Інноваційна діяльність педагога-музикантає цілеспрямованою комплексною діяльністю, яка складається із сукупності дій і операцій, що відповідають основним етапам інноваційного процесу і спрямовані на вдосконалення навчання у сфері мистецької освіти, а також на забезпечення особистісного розвитку майбутнього педагога в процесі цієї діяльності. У зазначеному контексті важливо виділити поняття «гуманістична спрямованість діяльності вчителя», під яким розуміють «достатньо усталену сукупність мотивів, які спонукають педагога до такої організації навчально-виховного процесу, що спрямований, передусім, на стимулювання прогресивного психічного розвитку та саморозвитку вихованців, якнайповнішого розкриття їхніх здібностей і потенційних можливостей, встановлення гуманістичного типу спілкування з дітьми, що сприяє психологічному комфорту учнів, їх упевненості у власних силах» [11, с. 310].

Останнім часом у педагогічній літературі широко застосовується поняття рефлексії. Це особистісна якість, що виявляється в здатності педагога бути зосередженим не на предметі власної діяльності, а на самій діяльності і собі як її суб'єкта. Рефлексія в педагогіці може

розглядатися на різних рівнях: від усвідомлення учителем власної діяльності та її результатів до осмислення завдань педагогіки на сучасному етапі. З нашого погляду можна виділити «практичну» рефлексію, що притаманна інтелектуальній діяльності людини, в якій закладені механізми планування, коригування власної педагогічної діяльності, самоосвіти, і рефлексію в широкому сенсі, як логічне підґрунтя людського пізнання [5, с.66]. Це усвідомлення сенсу, способу власної діяльності, об'єктивна оцінка своїх результатів, виявлення проблем. Рефлексивній діяльності необхідно навчати. Техніка рефлексивної роботи включає прийоми рефлексивного виходу, тобто такого повороту свідомості, в результаті якого людина бачить себе і ситуацію ззовні, з позиції спостерігача, дослідника.

Слід відмітити, що рефлексія допомагає осмислити результати своєї діяльності, намітити цілі майбутньої роботи, відкоригувати її траєкторію, з'єднати результати з цілями. Як зазначає А.Хуторський, - «Якщо фізичні органи чуття людини є джерелом його зовнішнього досвіду, то рефлексія - джерело внутрішнього досвіду, спосіб самопізнання і необхідний інструмент мислення. Рефлексивна діяльність дозволяє індивіду усвідомити свою індивідуальність, унікальність і призначення» в процесі самопізнання, самоаналізу, самодіагностики, [за 5, с.65]. Ряд дослідників (Є. Азбукін, С.Вдовіна, Є. Доманський, Т. Яркіна) вважають, що рефлексивні процеси буквально пронизують професійну діяльність педагога. Компонентами рефлексивної педагогічної здатності, на їх думку, є представленість в образі «Я» минулого, сьогодення, майбутнього; відкритість, активність, високий ступінь глибини, обсягу і точності рефлексії; оперативність і точність рефлексивного стилю; здатність до особистісної децентрації [5]. Ми вважаємо, що рефлексивні здібності які проявляються в процесі діяльності постійно розвиваються і передбачають формування вмінь

спостерігати за педагогічними явищами, аналізувати їх, робити відповідні висновки. Окрім того, рефлексія є умовою продуктивності творчої діяльності, самовдосконалення особистості [3]. Провідним критерієм сформованості рефлексивної позиції у педагога, на думку ряду авторів, є готовність до здійснення рефлексії власної професійної діяльності, в знанні прийомів і способів організації рефлексії, в уміннях її здійснення.

Рефлексивне ставлення людини до власної діяльності (у нашому дослідженні інноваційної) є однією з найважливіших умов її усвідомлення, аналізу й удосконалювання. Педагог-музикант повинен свідомо трактувати самого себе одночасно і як об'єктом рефлексії («Я – виконавець»), і як її суб'єктом («Я – контролер»). Важливо зазначити, що здатність особистості рефлексивно поставитися до самої себе і до своєї діяльності є результатом освоєння (інтеріоризації) особистістю соціальних відносин між людьми. Лише на основі взаємодії з іншими людьми, коли людина намагається зрозуміти думки і дії іншого, вона виявляється здатною рефлексивно поставитися і до самої себе. У цьому зв'язку варто говорити про професійно-особистісну рефлексію майбутнього педагога-музиканта, яку ми пов'язуємо з визначенням змісту його інноваційного потенціалу з точки зору розв'язання кардинально важливих питань: підготовки майбутнього фахівця до духовно-творчої самореалізації, що виявляється, насамперед, у відході від шаблонів і стереотипів; у виробленні програми вимог до себе, до процесу і результатів діяльності; усвідомлення педагогом-музикантом змісту своєї професії; формування зацікавленого, критичного ставлення до різних її аспектів; послідовного збагачення професійного досвіду і майстерності.

У нашому дослідженні ми використали окремі дидактичні способи розвитку рефлексії С. Вдової. Найефективнішими, на думку вченої є:

емпатійне слухання в педагогічних ситуаціях; самооцінка з поясненням як спосіб самостійного оцінювання відношення до теми, що вивчається; шкалювання з використанням різнополюсних шкал («цікаве» - «нецікаве» завдання); інтерактивна бесіда як заключний етап моделювання педагогічних ситуацій, рефлексивний журнал з розділами «Мої можливості», «Мої плани» з самоаналізом підсумків навчання тощо[5, с. 64–67].

З огляду на те, що формування інноваційного потенціалу педагога-музиканта за моделлю нашого дослідження відбувається в ході навчально-методичної роботи, нами було визначено форми й методії організації – способи організації процесу здобуття нових знань, які регулюються певним, наперед визначеним розпорядком (класифікація за Н. Василенко)[6, с.16]:

– індивідуальні, які є складовою самоосвіти педагога-музиканта та здійснюються за індивідуальними планами з урахуванням його фахових потреб, результатів взаємооцінки, рекомендацій досвідчених педагогів (підготовка публікацій у періодичних виданнях, на веб-сайті навчального закладу, індивідуальна робота з електронними матеріалами тощо).

– групові, які вимагають одночасної постановки спільної мети перед усіма студентами, зумовлені потребою в цілеспрямованому розвитку особистісних рис і фахових якостей педагога-музиканта, визначених на підставі конкретних показників рівнів сформованості окремих компонентів інноваційного потенціалу (участь у реалізації проектів тимчасових творчих колективів тощо).

Ефективними методами навчальної роботи в нашому дослідженні стали: ілюстрація, показ, зіставлення, порівняння; метод життєво-образних асоціацій, створення ситуацій успіху, художньо-виконавського аналізу, моделювання ситуацій; діалогічні інтерв'ю, метод щоденників, аналіз

конкретних ситуацій, проектування нововведень, мозкова атака; синектика, метод аналогій; тестування проміжних етапів роботи, аналіз досягнень, самооцінка, експертна оцінка; корекція.

Невід'ємною частиною роботи у межах реалізації особистісно-діяльнісного підходу до формування інноваційного потенціалу педагога-музиканта є творчо-самостійна робота студентів, їхня практична підготовка до творчого розв'язання педагогічних ситуацій, яка полягає у вдосконаленні вмінь визначати можливості для нестандартного використання навчального матеріалу й педагогічного інструментарію у власній діяльності, використовувати знання про освітні інновації та перспективний педагогічний досвід для вирішення конкретного завдання або набору завдань, давати обґрунтовану оцінку ефективності своєї творчої діяльності, систематизувати та презентувати власні творчі здобутки, формулювати й узагальнювати результати музично-творчої та музично-педагогічної діяльності тощо.

Висновки. Таким чином, особистісно-діяльнісний підхід у формуванні інноваційного потенціалу педагога-музиканта варто розглядати як механізм, що складається із комплексу діагностичних та технологічних засобів, що забезпечують і упорядковують його гармонійний розвиток в умовах системи мистецької освіти. Інноваційна діяльність педагога-музиканта є цілеспрямованою комплексною діяльністю, яка складається із сукупності дій і операцій, що відповідають основним етапам інноваційності та спрямовані на вдосконалення навчального процесу у сфері мистецької освіти, забезпечення особистісного розвитку педагога-музиканта в процесі цієї діяльності. Практичне застосування гуманістично-орієнтованого, діяльнісного спрямування підготовки педагога-музиканта з інноваційним потенціалом передбачає поєднання гуманного ставлення до тих, хто навчається, з особистісно-діяльнісною орієнтацією

освітнього процесу. Реалізація такого підходу вимагає від педагогів не тільки доброго та гуманного ставлення, але й залучення їх до різних видів діяльності, поваги до особистості та сприяння її гармонійному розвитку.

Література:

1. Амацьєва О., Гавриш Н. (2002). Формування інноваційної культури педагога. Дошкільне виховання, 10, 11–13.
2. Балл Г. (2007). Орієнтири сучасного гуманізму (в суспільній, освітній психологічній сферах). Київ - Рівне, 172 .
3. Бех І. (2003). Виховання особистості: Кн. 1: Особистісно орієнтований підхід: теоретично-технологічні засади.(Навчально-методичне видання). Київ: Либідь, 280.
4. Василенко Н. (2011). Інноваційний потенціал школи. Директор школи, 3, 25.
5. Вдовина С. (2007). Педагогические средства развития рефлексии. Педагогическое образование и наука, 6, 64–67.
6. Власенко Ю. (2003). Психологічний аналіз інноваційного потенціалу особистості: автореф. дис. ... канд. психол. наук : 19.00.01. – Одеса: ОНУ ім. Мечникова, 19.
7. Горбенко С. (2019). Діяльнісна домінанта як концептуальний феномен гуманістично орієнтованої музичної освіти індивіда. Наукові записки РВВ ЦДПУ ім. В.Винниченка. Серія: Педагогічні науки. Кропивницький: 176, 12-16.
8. Гук О. (2012). Гуманізація освітнього процесу у вищому навчальному закладі. Актуальні проблеми соціології, психології, педагогіки: Збірник наукових праць. 14. 179-187.
9. Дичківська І. (2012). Інноваційні педагогічні технології : підручник. Київ:Академвидав, 352.

10. Дубасенюк, О.(2011).Професійна педагогічна освіта: акме-синергетичний підхід: [монографія] Житомир: ЖДУ ім. І. Франка, 389.
11. Енциклопедія освіти: [гол. ред. В. Кремень]. Київ : Юрінком Інтер, – 1040.
12. Євсович Р.(2012). Гуманізація та гуманітаризація вищої освіти в Україні: історичний аспект. Духовність особистості: методологія, теорія і практика, 5 (52), 79-87.
13. Зязюн, І. (2003). Освітня парадигма – тип культурно-історичного мислення і творчої дії суб'єктів освіти. Педагогіка і психологія професійної освіти: результати досліджень і перспективи, 2, 15–29.
14. Олексюк О., Ткач М.(2004).Педагогіка духовного потенціалу особистості: сфера музичного мистецтва. (Навч. посібник). Київ: Знання України, 264.
15. Падалка Г.М. (2008), Педагогіка мистецтва (теорія і методика викладання мистецьких дисциплін). Київ: Освіта України, 2008. 274 с.
16. Побірченко О. (2013).Розвитоктворчогопотенціалу в майбутніхучителівмистецькихдисциплін, 8 (1), 221-227.
17. Рудницька О.П. (2005). Педагогіка загальна та мистецька: навчальний посібник. Тернопіль: Навчальна книга Богдан, 360.
18. Шарко В. (2009). Методологічні засади сучасного уроку. (Посіб. для студентів, керівників шкіл, вчителів, працівників післядипломної освіти). Херсон: Видавництво ХНТУ, 120.

References:

1. Amatieva O., Gavrish N. (2002). Formation of innovative teacher culture. Preschool Education, 10, 11–13.
2. Ball G. (2007). Landmarks of modern humanism (in social, educational psychological spheres). Kyiv - Rivne, 172.

3. Beh I. (2003). Personality education: Book. 1: A personally oriented approach: theoretical and technological foundations. (Educational and methodological edition). Kyiv: Lybid, 280.
4. N. Vasilenko (2011). Innovative potential of the school. School director, 3, 25.
5. Vdovina S. (2007). Pedagogical tools for the development of reflection. Pedagogical education and science, 6, 64–67.
6. Yu. Vlasenko (2003). Psychological analysis of the innovative potential of the individual: autoref. thesis ... candidate psychol. Sciences: 19.00.01. – Odesa: ONU named Mechnikova, 19.
7. Horbenko S. (2019). Active dominantas a conceptual phenomenon of humanistically oriented musical education of an individual. Scientific notes of the RBB Central State University named V. Vynnychenko. Series: Pedagogical sciences. Kropyvnytskyi: 176, 12-16.
8. Hook O. (2012). Humanization of the educational process in a higher educational institution. Actual problems of sociology, psychology, pedagogy: Collection of scientific papers. 14. 179-187.
9. Dychkivska I. (2012). Innovative pedagogical technologies: a textbook. Kyiv: Akadem vydav, 352.
10. Dubasenyuk, O. (2011). Professional pedagogical education: acme-synergistic approach: [monograph] Zhytomyr: Zh. I. Franka, 389.
11. Encyclopedia of education: [chap. ed. V. Kremen]. Kyiv: Yurinkom Inter, - 1040.
12. Yevsovich R. (2012). Humanization and humanitarianization of higher education in Ukraine: historical aspect. Personal spirituality: methodology, theory and practice, 5 (52), 79-87.
13. Zyazyun, I. (2003). An educational paradigm is a type of cultural-historical thinking and creative action of subjects of education. Pedagogy

and psychology of professional education: research results and perspectives, 2, 15–29.

14. Oleksyuk O., Tkach M. (2004). Pedagogy of the spiritual potential of the individual: the sphere of musical art. (Educational guide). Kyiv: Knowledge of Ukraine, 264.

15. Padalka H.M. (2008), Artpedagogy (theory and methodology of teaching art disciplines). Kyiv: Education of Ukraine, 2008. 274 p.

16. Pobirchenko O. (2013). Development of creative potential in future teachers of art disciplines, 8 (1), 221-227.

17. Rudnytska O.P. (2005). General and artistic pedagogy: a study guide. Ternopil: Educational book Bohdan, 360.

18. Sharko V. (2009). Methodological principles of the modern lesson. (A guide for students, school leaders, teachers, postgraduate education workers). Kherson: KhNTU Publishing House, 120.

Citation: Gao Iyuan (2023). FORMATION OF INNOVATIVE POTENTIAL OF MUSIC TEACHER IN THE CONTEXT OF HUMANIZATION OF ART EDUCATION. New York. TK Meganom LLC. Innovative Solutions in Modern Science. 2(57). doi: 10.26886/2414-634X.2(57)2023.5

Copyright: Gao Iyuan ©. 2023. This is an openaccess article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License (CC BY). The use, distribution or reproduction in other forums is permitted, provided the original author(s) or licensor are credited and that the original publication in this journal is cited, in accordance with accepted academic practice. No use, distribution or reproduction is permitted which does not comply with these terms.